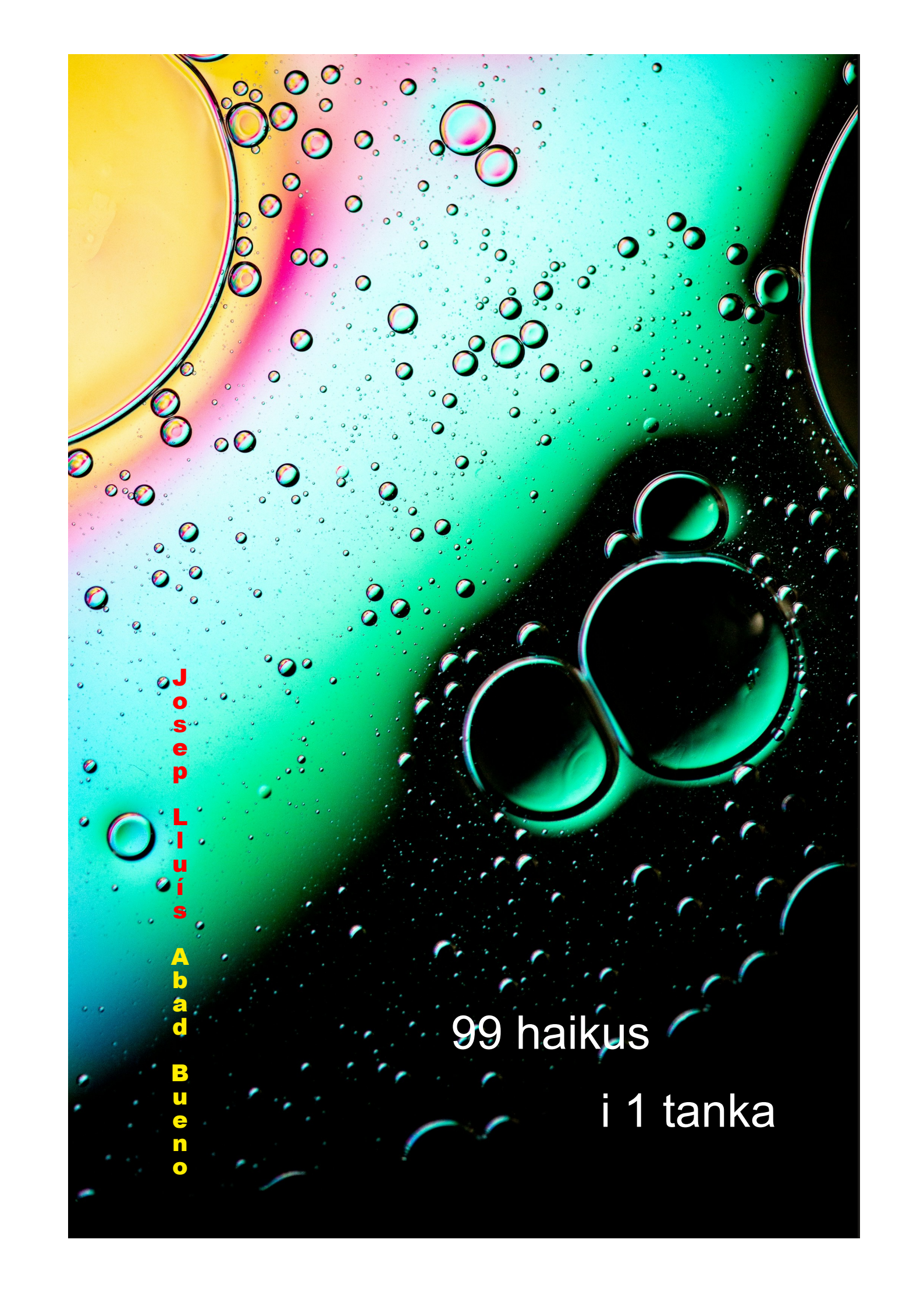

Josep Lluís

Abad Bueno

99 haikus

i 1 tanka

Primera edició digital, juliol 2024

Dels poemes : Josep Lluís Abad, i Bueno 2024

Fotografia de la coberta: Solen Feyissa

https://unsplash.com/es/fotos/gotas-de-agua-en-panel-de-vidrio-XBt-9AM0D00?utm_content=creditCopyText&utm_medium=referral&utm_source=unsplash%22%3EUnsplash%3C/a%3E

De la coberta: Josep Lluís Abad i Bueno, 2024

Aquesta obra ha estat editada amb Scribus, software lliure de codi obert.

Més informació:

<https://espaiclaudator.blogspot.com>

<https://www.elpontdeleslletres.cat/2011/09/15/josep-lluis-abad/>

<https://www.facebook.com/jana.g.espada>

99 HAIKUS i 1 TANKA ÉS UNA OBRA DE JOSEP LLUÍS ABAD I BUENO.

L'autor consent la difusió dels continguts d'aquest llibre d'acord amb les normes internacionals (amb jurisdicció específica a l'estat espanyol) de la llicència Creative Commons, segons les disposicions de reconeixement, no comercial i sense obres derivades de la CC BY ND ND 4.0 Ca.

Per tant, els continguts d'aquest llibre poden ser reproduïts amb finalitats NO comercials, citant explícitament el nom de l'autor i sense fer-hi cap mena de modificació que pugui alterar la integritat de l'obra.

De nosaltres

I

De l'èsser humà

Als lectors

Uns ocells mostren
l'horitzó que ens percaça:
com amortalla.

Animal tendre
endurit pels vents bojos:
I l'esperança?

Dues vegades,
tres, quatre voltes quèiem
en pedra dura.

Aprenentatge
en els braços del viure:
somriure als núvols!

Com una ombra,
aquest temps que disfressa
solituds vagues.

Una gran pluja
tots els carrers agrana.
Les penes ploren.

En la carn viva
enganxes la riquesa
d'aquests temps fútils.

Parlar, escriure.
Amb desconsol uns cignes
baten les ales!

Empal•lidida,
la veu teua s'allunya.
Fuig la tempesta.

Una pell trista
plou una simfonia
d'oblits i cendra.

Vius, caus i creixes.
Les flors d'hivern prediuen
un nou llenguatge.

Carbó dels dies
aquest meninfotisme
que no vol canvis.

La canturel·la,
quan tímids ocells sotgen
buits d'esperança.

Uns llavis petris
d'ígnies primaveres
tot poden fondre-ho.

És capbussar-se
i pensen que l'oxigen
és per a sempre.

Són les paraules
prou parapet dels homes
front la incultura?

En la veu plante
mots llavor del que espere
us alimente!

Podeu entendre
la fúria i tempesta
dels mots batalla?

L'engany, la saba,
el florir d'uns estigmes
que ens emmudeixen.

Tornar arrere,
pintar horitzons, viure
les beceroles.

Naaldwijk vigila
aquests haikus metàl·lics
que no són armes.

En paranyes queiem,
egòlatres despòtics
farts de rudesia.

És l'esperança
adob trinxat, el pòl·len
de flors futures.

II

De l'amor

A la dona dels núvols

És per trobar-te
que s'ha fet tota llengua:
amor meu, parla'm.

Aquest cor canta
per tu: les cartes poden
equivocar-se.

La calor crema
les fustes de la vida:
l'amor perdura.

En aquest somni
les estacions pinten
el teu cor pàlid.

Amor fantàstic
el raüc de granotes:
l'aigua ens bateja.

En ta mirada
les libèl•lules ballen.
Creix l'esperança.

Dibuixes núvols,
desigs de papallones.
El vent s'engronsa.

Somia l'illa
la sort del teu somriure.
Les ones bramen.

Frec a frec l'aire
dibuixa la pau, lliure:
canta la vida.

A la cistella
corren les vitualles:
són els dits, ballen.

Pares la taula.
Quan el cor se'ns ofrena
omple els dies.

Al vent cantàvem
frugals amors, terrestres.
Somreia l'aigua.

Digues paraules
tendres, la cançoneta...
El sol badalla.

Olc la ginesta,
taste el sol dels teus muscles,
dic l'harmonia.

Canta el silenci
el futur de nosaltres:
Pols que titil•la.

És cada arpegi
el regal més antídoto,
llum i salvífic.

Vàrem ser bojos
per estimar-nos lliures
davant dels núvols.

Heliotropi
cel, quan t'acaragoles
en primavera.

Improvissàrem
melodies al tacte.
Tothom mirava.

Pastem desitjos
famolencs de nosaltres:
el rent els dies.

És la tendresa
irisat patrimoni
dels qui ens lligen!

A Abril

Quina sorpresa
dels teus ulls quan
observen els qui t'estimen!

Eixa amargura
als renglons mesurada:
la poesia.

Tanka

Volen les oques
dels sud al nord. Ignoren
el superàvit,
totes les cruels mancances
d'Occident quan fracassa.

Tempus fugit

Ets impassible
mentre escrutes el viure
d'èssers efímers!

Canta el rellotge
ombres i llums diverses:
una epopeia.

La llum guaita.
Quan es talla amb el gnòmon,
sagna la vida..

És al migdia
que la llum se't declara
fent equilibris..

Rere el capvespre
flors i mussols t'engronsen
els més bells somnis.

Immarcescible,
un temps dur ens governa:
Ser, fructifica!

Poua la vida
el rellotge que ens sotja:
Aprofiteu-la.

Corria líquida
entre les mans del poble:
Èrem ben lliures!

Terra mullada
al cristall de les hores,
pau benvolguda.

En vol assidu
les formigues s'enlairen
quan l'estiu passa.

De les cendres

La guerra és el desenllaç final d'un fracàs humà.

No veig la lluna:
però els astres vigilen
la nostra lluita.

Cauen les pedres,
tristos envans a l'aire:
quanta misèria!

Focs que no cremen
les ànimes perdudes.
Morts repetides.

Monotonia:
esfereidora guerra
per als polítics!

Com assassinen
el vol de les paraules
i tothom calla!

Els vells repassen
els morts del poble jove:
ningú no ressa.

Un mussol vola:
trenca els núvols tan grisos
de la barbàrie.

En plomes d'oca
dorms; els soldats vigilen
com cau la pluja.

El sol clivella
el desencís arrítmic,
maldiu les penes.

Rere un dia,
s'acosta un altre inútil
per a la vida.

No és romàntic
el traç del mot que et cerca
en la trinxera.

És Netanyahu
un frau humanitari:
llamps i tempestes.

Guerra d'uns líders
que no moren; estalvis
de la vergonya.

A Israel

Terra promesa:
aigua al desert més aspre
que tot ho oblida.

Per què la guerra
no s'autofagocita
fins esfumar-se?

Tot és mentida
quan la vida s'escola
per clavegueres.

Demanen joves
com el triar d'uns nombres
en la matança.

Ja no ploraven
enmig de pols i pedres.
Tot són cadàvers.

Tan sols gemeguen
els *Cercis siliquastrum*
nit rere dia.

Una hecatombe
passejarà els àngels
cada capvespre.

Quin futur noble
als innocents riuríem
en la massacre?

Les dents mosseguen
la ràbia desada
a les mans mortes.

Un plat de sopa,
naps, carlotes, creïlles:
els mots no farten.

No cap balada
pot capgirar les dunes
en aigua pura.

Hi haurà una au fènix
per sobrevolar núvols
de pau i festa?

Són mots barreja
per reconstruir vides,
fútil miratge.

Entre les runes
les oronetes alcen
nous habitatges.

Formigó, ferros
són falcats pels somriures
en el desordre.

Beneïts siguen
aquells qui a casa ofrenen
sempre un refugi.

Creixen els nispros
com la fam invisible
dels sense sostre.

Són els sudaris
una bandera blanca
de la deshonra.

Al temps dels somnis
durs maons ens delaten
la incultura.

Plora un piano
la tristesa arrelada
en cantonades.

Era el somriure
cada gota ploguda
de la innocència..

Por lenta, abismes
ferris que tot ho colguen,
llums en la sorra.

Pupil·les tendres,
els carrers són obusos
palplantats d'odi.

Cors en silenci
i les carns triturades:
ecos retronen.

Dels crims gràfics
mots i clamors s'aixequen
com a revenja.

Vull roses blaves
als jardins impossibles
dels nens cantaires.

En cantonades
hi ha infants que encara juguen:
canten uns versos.

Dallar tristeses.
Esclatar veus, poemes
coets de festa.

Menjar a taula
carn, peix, fruites i dolços:
canten xitxarres.

Colgue paraules,
l'esperança dels segles
contra natura.

Índex

De nosaltres	4
De l'ésser huma	5
Uns ocells // Animal tendre	6
Dues vegades // Aprenentatge	7
Com una ombra // Una gran pluja	8
En la carn viva // Parlar, escriure	9
Empal·lidida // Una pell trista	10
Vius, caus i creixes // Carbó dels dies	11
La canturel·la // Uns llavis petris	12
És capbussar-se // Són les paraules	13
En la veu plante // Podeu entendre	14
L'engany, la saba // Tornar arrere	15
Naadlwijk // En paranyes quéiem	16
És l'esperança	17
De l'amor	18
És per trobar-te // Aquest cor canta	19
La calor crema // En aquest somni	20
Amor fantàstic // En ta mirada	21
Dibuixes núvols // Somia l'illa	22
Frec a frec l'aire // A la cistella	23
Pares la taula // Al vent cantàvem	24
Digues paraules // Olc la ginesta	25
Canta el silenci // És cada arpegi	26

Vàrem ser bojos // Heliotropi	27
Imporvisàrem // Pastem desitjos	28
És la tendresa // Quina sorpresa	29
Eixa amargura	30
Tanka	31
Tempus fugit	32
Ets impassible // Canta el rellotge	33
La llum guaita // És al migdia	34
Rere el capvespre // Immarcescible	35
Poua la Vida // Corria líquida	36
Terra mullada // En vol assidu	37
De les cendres.....	38
No veig la lluna // Cauen les pedres	40
Focs que no cremen // Monotonia	41
Com assassinen // Els vells repassen	42
Un mussol vola // EN plomes d'oca	43
El sol clivella // Rere un dia	44
No és romàntic // És Netanyahu	45
Guerra d'uns líders // Terra promesa	46
Per què la guerra // Tot és mentida	47
Demanen joves // Ja no ploraven	48
Tan sols gemeguen // Una hecatombe	49
Quin futur noble // Les dents mosseguen	50
Un plat de sopa // No cap balada	51
Hi haurà una au // Són mots barreja	52
Entre les runes // Formigó, ferros	53
Beneïts siguen // Creixen el nispros	54

Són els sudaris // Al temps dels somnis	55
Plora un piano // Era el somriure	56
Por lenta, abismes // Pupil·les tendres	57
Cors en silenci // Dels crims granítics	58
Vull roses blaves // En cantonades	59
Dallar tristeses // Menjar a taula	60
Colgue paraules	61
 Índex	 62
Fotografies i imatges	65
Notes	66

Fotografies i imatges

L' autor de la fotografia de portada és **Solen Feyissa**. Aquesta pot ser utilitzada sempre que es faça referència a l'autor i la pàgina d'Unplash, tal com enllace a la pàgina 3 d'aquest llibre.

Pel que fa a la imatge del mussol de la pàgina 65 i "Dissenyada per Freepik" és una imatge lliure i pot ser utilitzada sempre que es referencie el lloc d'on ha estat trobada clarament en qualsevol publicació impresa o digital, en aquest cas l'agraïment és a **Freepik**,

https://www.freepik.com/free-vector/hand-drawn-cartoon-owl-illustration_41965335.htm#page=8&query=cute%20owl%20wallpaper&position=49&from_view=keyword&track=ais_user&uuid=e455ea61-133e-4a5d-84d0-c4491a6640a3

Totes dues són lliures de drets d'autor.

Notes

L'honestedad i rectitud que cerca la veritat al món dels mitjans de comunicació no és una usual moneda de canvi.

Així doncs, he hagut d'informar-me, pel que fa als conflictes armats d'Ucraïna i Palestina, amb Carlos Taibo i Rafael Poch, dues persones amb una formació i mèrits i insubornables. D'aquesta manera els pobres ulls miops que em sostenen han eixamplat la visió d'aquestes guerres.

He indagat prolegòmens, causes i condicionaments de les mateixes, per altra banda dirigides i esbiaixades intencionadament a Occident pels grups d'informació dominants. Probablement sense la llum que m'han proporcionat no hauria escrit els haikus de *De les cendres*.

Alguns d'aquests poemes llegits la nit del 7 de juny de 2024 a les Nits de poesia a l'ermita, recital d'El Pont de les Lletres a la Vilavella, els vaig dedicar als meus amics Higinio Sales i Joan Badenes.

També dedique un petit haiku a les 18 llunes viscudes d'Abril.

Aquest llibre s'acabà d'empaquetar el dia de Sant Joan de l'any 2024, efemèride en què l'autor, amb un colp de timó, navegava per aigües procel·loses alhora que celebràvem el centenari del naixement de Vicent A. Estellés.

